

OBSAH

Předmluva	9
Úvod – Vznešená moudrost Lao-c'	11
1 Bytí a Ne-bytí	21
2 Wu-wei	29
3 Nezakládej si na důstojnosti	39
4 Tao je prázdné	47
5 Zjevený vesmír není lidumilný	53
6 Duch údolí neumírá	63
7 Makrokosmos trvá věčně	69
8 Srdce moudrého je hluboké jako propast	75
9 Nesmíš mít účast na naplněné váze	83
10-I Kdo své já podřizuje, bude s láskou vládnout říši ...	93
10-II Moudrý setrvává v dokonalém klidu	99
10-III Tajuplná ctnost	107
11 Prázdný prostor neexistuje	115
12 Zrak, sluch, chuť	121
13 Velká pocta i potupa jsou původci strachu	127
14-I Hleď na Tao – a neuvidíš ho	135
14-II Nit Tao	143
15-I Pět vlastností dobrého filosofa	147
15-II Nečistoty srdce	153
16 Nejvyšší prázdnota	159
17 Lid a jeho knížata	165

18	Když Tao bylo zanedbáváno, zrodila se lidumilnost a spravedlnost	173
19-I	Odmítní vědění	181
19-II	Měj odstup od věcí	187
20-I	Vzdejte se své učenosti	193
20-II	Svět se stal divočinou	197
20-III	Já jediný jsem jiný než obyčejní lidé	203
21-I	Tao je ve svém tvoření neurčité a matoucí	207
21-II	Tao, velká síla ve středu	213
21-III	Znovuzrození v Tao	219
22-I	Čtyři velké možnosti	225
22-II	Moudrý je příkladem ve světě	231
22-III	Nedokonalé se stane dokonalým	237
23-I	Kdo málo mluví, je sám sebou	243
23-II	Kdo je roven Tao, dostává se mu Tao	247
23-III	Nemít dostatek víry znamená nemít žádnou víru ...	251
24-I	Sobectví	257
24-II	Zdi Jericha	263
24-III	Oddanost vůči Tao	271
25-I	Náboženství a teologie	277
25-II	Dříve než byly nebe a země, existovalo neurčité Bytí	283
25-III	Čtyřnásobný zákon Tao	289
26-I	Tíže je kořenem lehkosti	295
26-II	Tři kříže	301
26-III	Trojnásobné mistrovství	307
27-I	Jediné dobro	311
27-II	Kdo dobře chodí, nezanechává stop	317
27-III	Kdo dobře mluví, nedává podnět k výtkám	323
27-IV	Moudrý je vždy pomocníkem lidí	327
27-V	Být dvojnásobně osvícený	331

27-VI	Kdo moci nepřikládá žádnou důležitost, získal veškerou moudrost	335
28-I	Údolí říše	341
28-II	Stálá ctnost	347
28-III	Moudrý bude hlavou pracovníků	353
29-I	Svatá obětní váza	357
29-II	Cesta k překonání	363
29-III	Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům	371
30-I	Ne ozbrojenou mocí	375
30-II	Ten vsuktku dobrý provede s úspěchem <i>jeden</i> úder	381
30-III	Na vrcholu své síly lidé i věci zestárnou	389
31-I	Nejlepší zbraně jsou nástroje zla	397
31-II	Znečištění lidského životního pole	405
31-III	Milujte své nepřátele	411
31-IV	Láska gnosticky-magického člověka	415
31-V	Vy jste sůl země	421
31-VI	Třibící sůl	429
32-I	Nebe a země se sjednotí	433
32-II	Lid dospěje k harmonii	439
33-I	Kdo zná sám sebe, je osvícený	445
33-II	Kdo překoná sám sebe, je všemocný	451
33-III	Kdo zemře, a přesto se neztratí, těší se z věčně trvajícího života	457